

Можаровська В.В., магістр спеціальності “Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва”

Науковий керівник – Вербельчук Т. В., кандидат с.-г. наук, доцент
Житомирський національний агроекологічний університет, м.Житомир,
Україна

УДОСКОНАЛЕННЯ ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОБНИЦТВА СВИНИНИ В УМОВАХ СТОВ “МОЖАРІВСЬКЕ” ОВРУЦЬКОГО РАЙОНУ ЖИТОМИРСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Пріоритет розвитку свинарства надається завдяки таким виключно важливим біологічно-господарським особливостям свиней, як багатоплідність, всеїдність і економне використання кормів.

В збільшенні інтенсифікації свинарства в сучасних умовах важливу роль відіграє індустріальний розвиток галузі на інноваційно-інвестиційній основі, основний зміст якого полягає в перебудові виробництва за індустріальним типом, в якісних змінах у технології й організації виробництва, в його спеціалізації і концентрації, у перетворенні праці в різновид індустріальної й підвищення її продуктивності. Тому вибору технології і розробці її основних параметрів необхідно надавати першочергового значення, перед тим як завести свиней з метою одержання вагомих прибутків від них.

Технологія виробництва свинини включає вирішення таких питань, як вибір породи тварин, методи їх розведення, годівля і утримання, механізація виробничих процесів, організація, економіка, будівництво та інші.

Найбільшою мірою на інтенсифікацію свинарства впливають фактори природно-біологічного, техніко-технологічного, організаційно-економічного та соціального характеру, а її економічна сутність полягає в тому, що за рахунок додаткових вкладень коштів в удосконалення існуючих та створення нових генотипів свиней, у системи розведення та відтворення поголів'я, у технічне і технологічне забезпечення виробництва, в кормову базу і створення необхідних умов для утримання тварин тощо, відбувається підвищення їх продуктивності, зростають загальні обсяги виробництва при зменшенні витрат кормів, праці та інших ресурсів на одиницю виробленої продукції. Для підвищення економічної ефективності свинарства необхідно щоб всі елементи цієї цілісної системи були спрямовані на одержання високих кінцевих результатів і не суперечили один одному.

Для виробництва свинини з низькою собівартістю велике значення має створення підприємств оптимальних розмірів – з такою чисельністю поголів'я, яка забезпечує раціональну організацію виробництва продукції. При вирішенні цієї проблеми слід враховувати наявність основних виробничих ресурсів – кормів, поголів'я тварин, приміщень, засобів механізації, кваліфікованих кадрів.

У СТОВ “Можарівське” Овруцького району Житомирської області для виробництва свинини використовують велику білу породу, як материнську лінію, а сперму для штучного осіменіння свиноматок використовують кнурів-плідників породи ландрас. В результаті отримують помісі з покращеними м'ясними якостями.

Утримують свиней у господарстві у свинарниках безвигульно за двох-фазною системою. Ця система передбачає перебування поросят у двох приміщеннях: свинарнику-маточнику – до 60-денного віку, дорощуванні та відгодівлі до 180-210-денного віку.

За останні роки в господарстві відбулося значне скорочення поголів'я свиней, що було основною передумовою та чинником скорочення обсягів виробництва продукції галузі. В СТОВ “Можарівське”, одна з причин негативного стану галузі свинарства є та, що і в більшості інших – до 70 % свинини виробляється екстенсивно. При цьому собівартість свинини значно перевищує закупівельну ціну, що і обумовлює збитковість виробництва. У зв'язку з цим нарощування поголів'я свиней, коли галузь є збитковою безперспективна справа. Для підвищення прибутковості та конкурентоспроможності свинарства необхідно розробити шляхи розвитку галузі та концепції переходу до інтенсивного її ведення. Тому питання, яке порушене викликає інтерес і має актуальний характер.

З врахуванням зоотехнічних показників галузі свинарства, досягнутого високого генетичного потенціалу продуктивності свиней та стану матеріально-технічної бази господарства можна досягти такого рівня показників:

- інтенсивність використання основних свиноматок – 2-2,5 опороси за рік,
- кількість поросят під час відлучення – 9-10 голів за опорос;
- рівень середньодобових приростів на відгодівлі – 650-700 г;
- витрати кормів на 1 кг приросту – 3,8-4,5 корм. од. (3,16-3,75 кг сухого комбікорму);

- прямі затрати праці на виробництво 1 ц свинини – 2,0–2,5 люд./год;
- доведення рівня рентабельності виробництва свинини до 70 % і більше.

Хоча нарощування поголів'я у свинарстві, завдяки біологічним особливостям цих тварин є завданням, яке швидко вирішується, однак на фоні відсутності кадрів, приміщень для утримання тварин та сучасного обладнання їх, низького рівня селекційної роботи, достатньої кількості збалансованих кормів потрібен час. Багато в чому вирішення цього завдання залежатиме від сучасних наукових розробок та їх доступності до товаровиробника.

Таким чином, забезпечити конкурентоспроможність свинарства в умовах господарства та домогтися якихось значимих успіхів у розвитку галузі можливо лише шляхом поєднання ефективного використання наявних ресурсів, докорінних змін у селекції тварин, технології їх годівлі й утримання. Інакше кажучи, багато в чому вирішення цього завдання неможливе без створення необхідних умов для збільшення поголів'я свиней та максимального використання генетичного потенціалу продуктивності тварин.